

Aký bol náš rok 2004?

JANUÁR - Ešteže neplatí "Ako na Nový rok tak po celý rok" lebo ja som skončila na pohotovosti s dákym zaseknutým nervom a nemohla som dobre dýchať a hýbať sa... Okrem toho to bol celkom úspešný mesiac. Paľko má 8 mesiacov, skoro 8 kg, prvýkrát sa vy... do nočníka, prvýkrát sa sám postavil v postieľke, prvýkrát povedal "mama", zakýval "pápá", najväčšou zábavkou je robenie bublín zo slín... Švagrinka Janka oslávila svoje 3 krížiky. Tomi má toho veľa v robote.

FEBRUÁR - Máme kopec snehu a je to celkom sranda tlačiť kočík cez záveje v snehovej chumelici... Máme také "špeciálne" kolieska na to (naporazenie :-). Ale Paľček je naučený dvakrát denne zaspávať vonku v kočiку, takže fujavica-nefujavica mamina nakluše. Asi takto nejako sa maminy na materskej dostávajú do kondičky :-). Pád z postele nám (teda Paľkovi) priniesol prvú modrinku na čelo. Už bolo na čase...

MAREC - Naše miery sú teraz 8700 g a 77 cm, už vieme ako robí havo, koník, ježko, ťap-ťap-ťapušky... atď. Už niekoľko mesiacov Paľček chodí, či skôr behá za dve ruky, no stále sa akosi bojí nás pustiť hoci by to už zvládol sám. Až raz...

APRÍL - až raz, pár dní pred jeho 1. narodeninami (28.4.) si povedal: "O.K., rodičové, už vás viac nepotrebujem" a pustil sa sám. Kto ste to prežili, viete aká je to radosť. Ale zároveň mi to tak trošku došlo ľúto, že vlastne od toho dňa sme už akoby nemali bábätko ale chlapca :-). Narodeninová oslava bola na americký spôsob: Paľček mal svoju vlastnú tortu a patrične sa do nej pustil- najprv slušácky lyžičkou, ale to bolo moc pomalé, tak prstom, potom rukou, nakoniec oboma rukami... Ešteže bol na zemi pod ním nachystaný igelitový obrus... A my, diváci, sme sa dobre zabávali (najmä môj tatko mal z toho komédiu až mu slzy tiekli). Veľkú Noc sme strávili na chalúpke v Ludrovej (na Liptove) a začali organizovať jej rekonštrukciu.

MÁJ - Veľké veci sa dejú... Paľkovi konečne vyšiel prvý zub, 17. mája sa mu narodila prvá sesternica Terezka (Tominovmu bratovi Andrejovi), takže už nie je číslo 1, čo je dobre, lebo už to potreboval ako soľ :-). Prestala som ho kojiť (zase akoby som ho tým trošku stratila), takže začal konečne spať v noci. Mali sme kopec návštev, okrem iného naši milí Zuzka a Tony Sneedovci z Kalifornie. A dostali sme prvýkrát papuču na auto (keď sme boli na prednáške Maxa Kašparů).

JÚN - Mala som takú mini stretávku z výšky po 7 rokoch, bráško Tomi odletel opäť do U.S.A. (Lake Placid, N.Y.) na letný job, švagrík Miško (manžel mojej sestry Adky) mal promócie a je z neho MUDr. V Ludrovej sa robí o-106 (zbúranie priečky, vymurovanie novej, vytrhanie starých drevenných podláh, nový rozvod elektriny, vody, odpadu, plyn, podlahové kúrenie, zateplenie stien, sadrokartóny...). Máme z toho obrovskú radosť že to takto rastie (najmä vďaka ujovi Drahovi) a naplňa sa naša vízia.

JÚL - Ďalšia promócia v rodine - moja sestra Adka skončila psychológiu na FFUK. Široká rodinka z mojej strany sme sa stretli na ujovej Paľkovej 50-ke v Igrame a duchovná rodinka zo stretka (cca 80 ľudí) sme sa stretli na týždennej duchovnej obnove pri Detve. Paľček tam bol najmladší, takže si tam užíval náležitej pozornosti najmä od malých dievčat, ktoré sa rady hrávajú s bábikami :-). Prekvapilo nás, že v pohode vydržal s animátormi aj 1-2 hodinky keď my sme boli na prednáške. Moja zlatá sestra Adka s Miškom sa sťahujú do Martina, keďže Miško dostal miesto v nemocnici na ORL. Zatiaľ bývajú na slobodárni ale láska hory prenáša. 21. júl bol big deň pre Tomina, lebo si pripísal na svoj chrbát štvrtý krížik. Mám vzácneho manžela.

AUGUST - Mali sme návštevu roka: moju super učiteľku z Kalifornie Susie s jej kamoškou Lindou. Boli pár dní v Prahe, Bratislave, v Tatrách, u nás na chalupe v Ludrovej a v Budapešti. Ani tomu nemôžem uveriť, že tu ozaj boli. Bolo to ako krásny sen a závan slnka z Kalifornie. Ach jo, nostalgia naša milá... Potom sme mali ministretávku z gympla kde bolo 6 chlapcov v Paľkovom veku. Sesternička Terezka mala krst a neviem či sa to v mojom veku ešte hovorí ale mala som 30. Pochopiteľne nie kíl :-)

SEPTEMBER - Adka začala pracovať v špeciálnom školskom zariadení v Lubochnianskej doline ako psychologička, Tomi sa vrátil z U.S.A. a pokračuje v 4. ročníku FEI STU. S Paľkom sme si urobili na 3 dni výlet do Trnavy pozrieť moju kamarátku z výšky, Mirku, čo má 3-mesačnú Dianku a akosi to rozhýbalo mojimi materinskými pudmi. Predsa, Paľček už nie je bábo... Žeby sme sa začali opäť modliť k sv. Gerardovi?

OKTÓBER - Zatvárame sezónu v Ludrovej, ja som tam s Paľkom v podstate bola s prestávkami od apríla spolu 13 týždňov (to bol teda slovosled). Ujo Draho skoro dokončil parádny krb. Doma máme veľkú vec: Paľčeka sme presťahovali do jeho detskej izbičky. Na naše veľké počudovanie ani najmenej neprotestoval a hneď si tam zvykol. Chvíľku som mala pocit akoby som ho stratila po tretí raz, ale o tom vlastne celé to materstvo je: celý život rodičia strácajú svoje deti, časť po časti, až im raz odídu úplne. A treba ich a seba na to pripraviť. Koniec filozofovaniu.

NOVEMBER - Na Všechsvätých sme aj boli s rodičmi v Ludrovej, ale už nie moc pracovne. Širšia rodinka sme sa postretali v Igrame na hodoch. Sesternica Zuzka čaká zachvíľu prírastok, tak sme obdivovali jej krásny "bubon". S Paľkom sme preskákali ďalšie soplíky ale inak je zdravý, hrozne zlatý, ukecaný. Používa už aj také slová ako: mimochodom, náhodou, nabudúce... Keď sa po.. do plienky, tak príde za mnou a spustí: "Pauko kakal do plienky. Fuj hanba. Treba pebaľiť. Čistú plénočku dáme. Áno. Maminka." No, je na zjedenie (teda bez tej plénočky :-). Tomi má konečne trošku kľudnejšie obdobie v robote. Adka si urobila v Martine vodičák.

DECEMBER - Tominova sestra Katka je opäť na 3 týždne v Sarajeve, robí tam dáke školenie cez OSN. Inak všetko postarom. Paľček vyvaľoval okále na sv. Mikuláša a potom týždeň vypytoval ten istý keksík, ktorý mu "ujo biskuk Mikuláš" doniesol. Tešíme sa na druhé Vianoce s Paľčekom. Aké budú? Isto opäť krásne, tým duplom, že budeme celá široká rodinka (11 ľudí) cez sviatky v Ludrovej! Hurá! Takže aj Vám prajeme **POŽEHNANÉ A POKOJNÉ...!!!**